

IV.

Feilbergs Indtræden i Brørup.

Tirsdag Morgen, d. 13. April 1869.

Tak for dit Brev, kjære Hustru, og for dit kjærlige Sind, som udtaler sig derigjennem; jeg har i disse Dage behøvet kjærlige Tanker og Troendes Forbøn, og jeg tror, jeg har fået begge Dele, ellers var det ikke gået, som det gik, og hidtil er Alt gået godt. —

Jeg rejste da fra Odense, — nåede Kolding, fandt mit Tøj på Jernbanen og en rimelig Akkord med en Vognmand, — — — var træt og forjasket, gik op på Koldinghus Slot hen mod Aften, det var bidende koldt, tilbragte Aftenen hos Provst Gads, hvis Søn er min Kammerat fra Ribe, sov på Svendsens Hotel og kørte kl. c. 7 derfra med Flyttegodset vesterad. Vejen er særdeles smuk, den vil glæde dig ved Sommertid. Koldt, koldt, koldt, Vinden stik imod, ellers klart Vejr. Ved et lykkeligt Træf kørte jeg for i Vejen Præstegård, hos Pastor Hansen, som meddelte mig, at Provsten var knotten, fordi jeg ikke havde været der, han foreslog strax at tage derover, jeg lod Godset køre videre, gjorde Visitten af, kørte med Hansen til Vandomgård — — — kom vandrende på min Fod ind i Præstegården tæt hen mod Aften sidste Fredag. — Nu skulde i en Hast Sengklæder med mere findes, heldigvis havde jeg Hammer og Tang i Lommen; thi her var Intet. Endnu heldigere fandtes en gumlende Mand med blå Næse på Gården, samt Lindknuds Degn, de hjalp mig, mens Heinsen gik med sære Lader og afsindige Fagter bandende frem og tilbage og råbte på Forpagteren og vilde forhindre mig i at gjøre noget selv. Det hele var ustyrlig løjerligt, men grænsede til det Uhyggelige, vær glad ved, at du ikke behøvede at være her. — Dødtræt blev jeg omsider færdig, fik stegte Flynder, kom i Seng, lå et Par Timer vågen i den sædvanlige Febermindelse, fik Kaffe på Sengen kl. 7, ryddede lidt

op og begyndte at tænke på den næste Dags Gjerning, som jo var alvorlig nok. En stor Del af Dagen sov jeg, en Gang imellem forstyrret ved Heinsens højrøstede Tale og drabelige Slag i Bordet. Så kom Søndag Morgen da, jeg var frimodig og glad og vel forberedt, havde fået Nåde til at kaste Bekymringerne fra mig. Vi kørte til Kirken, som var stopfuld, Hanne og Heinrich kom i det samme. Fru Mynster hilste jeg også på og gik ind. Provsten var kommen, Gudstjenesten begyndte; han holdt sin Tale, som var temmelig lang at komme over, og så kom Turen til mig. Jeg har været værre Ture ude end den, og var jeg ikke ganske let og fri, om end heller ikke forsagt. Ligesom jeg var færdig med Prædiken, brød en Solstråle frem og kastede sit Streiflys over Forsamlingen, og Noget, som jeg vilde sagt tilsidst om Kjævlet, gad jeg ikke sagt, måske, det også således var bedre, og sluttede med den Bøn til Menigheden, at de vilde se mildt til min Gjerning og bære min Skrøbelighed op ved deres Bønner, at jeg kunde blive dem en god Præst. Så gik vi hjem, Heinrich fulgte, Konerne var forøvrigt indbudte til Mynsters i Holsted. Her var da Selskab — uden Vært, skønt Værten var tilstede; Heinsen udbragte min Skål, jeg hans, Heinrich vexlede jeg knap et Ord med, men han kommer nok herover i Slutningen af Ugen. Dagen slæbte sig hen, og træt som et Asen gik jeg i Seng og sov i et Træk til den lyse Morgen. Således var denne Dag gået uden Anstød.

Igår mødte jeg kl. 8 i Gjerndrup Skole $\frac{1}{2}$ Mil herfra, der kom Bud fra en Syg, vandrede så en stiv Mil ud i Heden. Manden var død, da jeg kom der, gik så ind til Eskelund Apotek, — igjen en stiv Mil, fik Middagsmad, og tilbragte Eftermiddagen i Eskelund Skole med Provsten, var inde at købe Havefrø og en Stok, hos Kjbmd. Faartoft, gik atter $\frac{1}{2}$ Mil til Præstegården, gik træt i Seng efter en ordentlig Marsch, uvant som jeg er med at gå. — Skal om en Timestid til Lindknud til Begravelse.

Onsdag Aft. d. 14. April 1869.

Det er et surt Liv dette, sålænge det varer, hele Dagen Auktion, jeg flygtede, heldigvis kom en Mand og hentede mig til den anden Ende af Sognet, så gik jeg ind til Dr.

Bay, hvor jeg heldigvis fik Frokost og et Stk. Bøf, så over til Østergård, blev forstyrret i en højst nødvendig Middagssøvn og drev så kjedsommelig omkring til nu, kl. c. 9; Fruen er rejst, de Syngende hos Forpagterens' ere ved at gå, Heinsen sidder udmattet i den tomme Stue, han fik fat på mig, da jeg sagde ham Godnat, og jeg slap ham kun med stor Besvær, og aldrig begriber jeg, hvad han taler om. — (Hm, der er en syngende Sjæl endnu.) —

Spisesedlen har været følgende:

Lørdag: Kjernemelksuppe og stegt Flæsk kl. 12.

Sønd.: Kjødsuppe — Kalkun — Kager kl. 1.

Mand.: Rismelsgrød med Syltetøj — Bøf kl. 1. Apoteket.

Tirsd.: Sagovælling, Smørrebrød, 1 blødkogt Æg kl. 10 Form. herhj.

Onsd.: Smørrebrød og et Stk. Bøf hos Dr. Bay kl. 9—10 Form.

Torsdag: Hyldebærsuppe og kogt Torsk kl. 12.

Temmelig uregelmæssig Levemåde som du ser.

Hvad det skal blive til imorgen, aner jeg ikke; eller hvorledes jeg skal komme iorden med nogetsomhelst, inden han rejser, og det skeer først Søndag, troer jeg. Huset var før fuldt af syngende og drikkende Personer, og jeg turde ikke vove mig herind efter mit Brev; så det vil endnu vare nogle Dage vistnok, inden det kan komme afsted. Det er snart svært nok at holde Humøret i al den Ustyr og Vrøvl. Træt og søvnig er jeg, jeg lå længe vågen inat; jeg har låset min Dør og håber at blive fri for Forstyrrelser og vover mig ikke ud for ikke at blive fanget af Heinsen.

Torsd. M.

»Jeg var nylig til Audiens hos Heinsen; Huset er fuldt af Bundmudder,« som Schiøtz siger, — det var stramt før, men bliver nok værre. I Køkkenet er Grueskjedelen brækket ned, Komfyren kommer bagefter, her er Ødelæggelsens Vederstyggelighed.

Fredag.

Her ser slemt ud; da Alt er flyttet bort, kommer Manglerne tilsyne, og de ere både mange og store, og jeg er nærved at opgive Håbet om et blot nogenlunde hyggeligt Hus til dig, når du kommer.

Heinsen er gået hjemmefra iaften, jeg har haft flere Samtaler med ham i Løbet af Dagen; før han er ude af Huset, får jeg ikke Ro; der skal desværre nok holdes nogle Dage ud endnu. Igår tilbragte jeg Aftenen hos Løjtn. Mynster, iaften hos Østergård, og Fritz, som er ubetalelig, kan synge, spille, male, sige Vittigheder. Imorgen skal jeg til Begravelse på Estrup, følge Fru Loutrup, hvis pludselige Død almindelig beklages.

Gud ske Lov! — Jeg har det godt, er ved godt Mod og gode Kræfter, møder allevegne stor Venlighed og har godt Håb om at komme igjennem. Egnen er langt mere stor og afvexlende end i Store Vi, her er smukke Steder og bestemt mange flinke Folk. Jeg tænker meget på Eder og længes meget efter Eder — — Godnat!

Lørdag.

Hele Formiddagen til 3 på Estrup, hvor jeg så Sveistrup og Stiftamtmand Nielsen; Sønnen er i Vestindien, har det godt, er rask og glad; endvidere Krüger, Kloppenborg. Aquariet er arriveret i Behold, jeg har pakket det ud i Dag, nu er der Udsigter til at komme i Ro, Heinsen er her ikke igjen idag. — —

Yndigt Forårsvejr, Droslen slår i Lunden, Lærker og Stærer synger, Anemonerne kommer frem; vær frimodig til Rejsen; Gud holder sin Hånd over Eder; jeg længes meget efter Eders Komme.
